

Scenbeskrivning: Äldreboende

En äldre döv dam, känner sig ensam och uppgiven i sitt hem eftersom hemtjänsten inte kan teckenspråk. Hon delar sina minnen av språklig diskriminering under sin uppväxt och uttrycker sin starka önskan att bo på ett teckenspråkigt äldreboende. Hennes dotter försöker trösta henne men förklarar att det saknas sådana boenden i kommunen.

När hemtjänstpersonal anländer, visar sig språksvårigheterna tydligt. Hemtjänstpersonal överdriver sin munrörelse och kan bara några få tecken, vilket får damen att känna sig förminskad. Hon bestämmer sig för att försöka flytta till ett teckenspråkigt äldreboende, även om det innebär att byta stad.

De besöker flera äldreboenden runt om i Sverige. På det första är det fullt, på det andra återförenas damen med en gammal kärlek, men kommunen vill inte betala för platsen. Det tredje boendet har hörande boende, men personalen kan teckenspråk. Trots det anses damen inte vara "tillräckligt sjuk" för att få en plats. Besvikna lämnar de boendet och passerar en begravningsplats, där damen sorgset konstaterar att hon hellre skulle bo där än att återvända hem.